

1756

1776,9.

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
TRANSACTION MAGISTRATVS
CVM CVRATORE MENTE CAPTI
DE HEREDITATE ILLIVS VALEAT
IN DETRIMENTVM COGNATORVM
NON CONSENTIENTIVM

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBYRGENS.

SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XIII. IAN. ANNO CI^OICCLXXVI.

DEFENDET

IOANNES DAVIDES BRAEVNLICH

VYDA-VARISC.

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

A N
TRANSACTIONO MAGISTRATVS
CVM CVRATORE MENTE CAPTI
DE HEREDITATE ILLIVS VALEAT
IN DETRIMENTVM
COGNATORVM NON CONSENTIENTIVM.

§. I.
Orta est lis de successorio pacto, in quod non consenserunt, quorum intererat. Ipsam speciem facti notabimus: Titius quidam mente captus habet curatorem. Habet praeterea fratrem bilateralem et ex unilateralibus fratribus liberos et nepotes. Magistratus vice supremi tutoris cum mente capti curatore transigit, ut alimenta mente capto praestet ciuilia, in quorum compensationem succederet non tantum in hereditatem Sororis tunc demortuae in dementem deuolutae, sed etiam in omnem hereditatem ipsius dementis futuram. Expressum erat verbis: so-

* 2

wohl

wohl der Erbe von gedachter Jungfer N. Vermögen, als dem, was gedachter N. haben und verlassen möchte. Et cum tunc temporis frater in viuis esset bilateralis, hicce coram notario renunciavit hereditati defunctae sororis. Verba instrumenti huc pertinentia haec erant: *Dass er seinem Erbschaftsrecht an seiner obgedachten verstorbenen Jungfer Schwester Vermögens Antheil, sondern auch seines wahnwitzigen Bruders Verlassenschaft renunciiret, dagegen alles seiner Geschwister hinterlassenes Vermögen, es bestehe, worinne es wolle, an obgedachten L. (qui est curator dementis) und seine Erben, mit der Bedingniß cediret, daß sie obgedachten seinen wahnwitzigen Bruder zu sich nehmen, auch ihn in gesunden und kranken Tagen bis an seinen Todt mit Essen und Trinken, Wäsche, Kleidung und andern Bedürfnissen versehen solle. &c.* Post ipse bilateralis frater moritur, relicto hoc fratre demente proximo herede. Quapropter curator huius dementis ex hoc, quod allegauimus, pacto successorio putat etiam se fore idoneum, qui nomine dementis sibi hanc in dementem delatam hereditatem vindicare possit, quamvis alij iam adsint heredes intestati dementis, qui neque in curatoris constitutionem consensere, neque suo succedendi iuri renunciarunt.

§. II.

Quaesitum itaque est, in quantum hocce pactum successorium autore magistratu initum valeat cum curatore dementis, et an fratris bilateralis renunciatio valeat in detrimentum heredum ab intestato exiturorum eo tempore, quo mente captus defensus sit. Videamus, quid iuri conueniat, et an hereditas iacens, de qua quaeritur, ad curatorem ex illo pacto successorio, seu contractu vitalitio pertineat.

§. III.

Non est dubium, quin magistratus recte dementi curatorem det, quod iam Romano Iure *Lex Lactoria* iusserat. At non videtur ea *Lex* indistincte hoc ius Praetori dedisse, sed vt *Lex Atilia*

lia de tutoribus in subsidium prospexerat pupillis tutorem alium vel testamentarium vel intestatum non habentibus, ita Lex Laetoria pariter in subsidium prodigis et dementibus prospexit, ut si curatorem, legibus decemviralibus constitutum non haberent proximos agnatos, tunc a magistratu curator detur. Nusquam enim ex legibus patet, decemvirale ius intuitu curatorum dementium et lasciuorum esse abrogatum. Accedit ex iuribus nostrorum popularium germanorum: ut praeterea eo respiciat magistratus, quo curator idoneus quoque sit cauendo, quamuis sit proximus agnatus. Quare si cauere rem dementis vel prodigi saluam fore nequeat agnatus, tuto magistratus alium constituet, qui cauendo idoneus est. Nihil ergo est, quod de curatore dementi a magistratu dato moneamus, quippe suo officio satisfecerat magistratus. Et praeterea sicut officium curatoris in bonis administrandis praecipue positum, ita nec peccare potuit magistratus, qui in constituendo curatore sollicitus fuit, ut alimenta curando recte praestentur, pro sua conditione et bonorum quantitate.

§. IV.

Sed an recte etiam confirmatum sit pactum successorium a magistratu, alia videtur esse quaestio. Si de iure Romano quaestio decidenda, nullum esset dubium, quin plane pro illicito iniustoque illud successorium pactum esset pronuntiandum, in quam causam allegant *L. 38. π. de pact.* et *L. ult. ff. de suis et leg. hered.* Sed largior, ex hoc iure hanc quaestionis partem haud decidendam esse. Maioribus enim nostris Germaniae incolis pacta in omni causa tam sancta fuere, ut et successoris pactis vim haud negauerint. Factum inde est, ut et hodie, recepto quamuis romano iure, imo quod saepius factum, remissis patriis probata sint iura peregrina, tamen in pactis antiquum nostrum ius patrium nunquam in usu esse desit. Hinc et hodie obligant ciuiler nuda pacta, quae improbatum obligatio ciuilibus romano iure. Quare et hodie pacta successoria moribus et iuribus nostris haud improban-

tur, vt est apud BOEHMERVM *diff. de Success. heredit. coning. ex pact. dotal. Cap. I.* Neque nostra iura, vt quondam delirauit GAILIUS *Lib. II. Obseru. CXXVII.* differentiam ordinis ciuium ponunt. Putabat enim illa pacta successoria illustribus licita tantum, non reliquis ignobilioribus Germaniae ciuibus. Sed quis non videt ex barbara romanarum Legum applicatione GAILIUM deceptum haec paradoxa defendisse, quare rectius a KRESSIO *Specim. Iurisprud. priuatae II. 24.* contrarium adfirmatur. Potest itaque et de vltima successione pacisci. Potuit itaque curator mente capti inire pactum de successione in hereditate mente capti. Sed an sic recte pactus sit, et an confirmari sic ad omnem successione effectum potuerit a magistratu, vt §. I. species data est, alia est quaestio, et iam videamus.

§. V.

Facile patet, curatorem cum suo curando demente nunquam de sua hereditate futura pactum inire potuisse. Cum enim paciscentes consentientes scire debent, quid inter eos agatur, demens vero haud sciat et intelligat, quae gerantur; cum eo omne inutile foret pactum, hinc et successorium. Supplet ergo mente capti consensus defectum magistratus iure supremae tutelae. Sed id principale semper visum est maioribus nostris, vt nunquam valeat pactum, nisi consentiant omnes, quorum interest, quorum ius interuertitur, vt recte monuit ENGAVIUS in *Element. Iur. German. Lib. II. Tit. XXVI. §. 442.* Consentiebat quidem frater proximus heres, qui suo succedendi iuri renunciabat, vt ita, si ante hunc demortuus fuisset mente captus, absque dubio dementis hereditas ad renunciantem haud venisset: at aderant adhuc alii, ad quos deuoluebatur tunc hereditas eorumque consensus in pactum et renunciatio necessaria fuisset, si ad curatorem venire debuisset mente capti hereditas. Neque enim frater renuncians suo iuri eo facto reliquorum succedendi iuri vim inferre, hereditariumque ius adimere potuit: neque magistratus confirmatio quicquam operari

operari poterit. Magistratus enim officium in eo quaerendum est, ut secundum leges agat et iudicet: at iniuriam inferre cuidam suaeque ipsi competentia eripere iura nulli competere potest magistratui. Quapropter concludo: Licet magistratus pactus sit cum curatore mente capti de eius hereditate habenda in locum impensarum in alimenta factarum: semper tamen hoc pactum intelligendum esse *saluo iure tertii*. Hinc reliqui agnati, ad quos venit mente capti hereditas, hoc plane non tenentur pacto, licet magistratus autoritas confirmauerat pactum. Et tunc quidem curator ius, ut mortuo dein mente capto rationibus bonorum redditus et exhibitis agnatis iure successuris tantum, quantum impensum sit in alimenta ex redditibus et fructibus patrimonii defuncti mente capti deducat, et si non sufficiant, ex ipsis bonis, reliqua vero non obstante pacto successorio, agnatis restituenda: neque enim magistratus autoritas plus iuris curatori dare potest, quam quantum illaesa iustitia licitum erat.

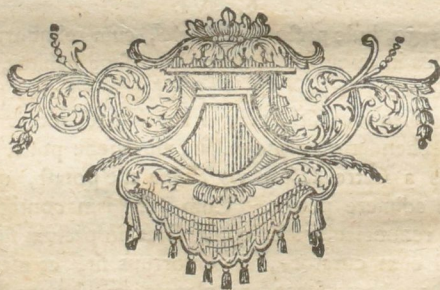
§. VI.

Patet ergo, huic pacto successorio, cum reliquorum agnatorum consensus in curatoris constitutione superhabitus, quod fieri non debuisset, cum datius curator in subsidium sit receptus, neque ex ipso curatorio requisiti, praeter fratris, reliquorum consensus mentio deprehendatur, plane nullam vim inesse posse. Neque renunciationis a fratre factae vis aliqua esse potest, qua reliquis agnatis iura adimere potuit. Cum vero iam contigit, ut ipse frater, qui renunciauerat et consenserat in pactum successorium mente capti cum curatore, iam mortuus sit, et mente captus eidem proximus heres succedat; plane patet, hoc pactum, quod in genere non obesse potest agnatis, nunc heredibus dementis exituris, quique omni tempore hoc successorium pactum ob eorum consensum neglectum ex nullitate impugnare possunt, multo minus valiturum respectu hereditatis ad dementem venturae demortui fratris. Neque hereditas defuncti fratris deferenda erit curatorii

tori, quamvis frater demortuus consenserat. Renunciando enim suo iuri in bonis dementis succedendi, non pactus est cum curatore, vt hereditas sua ad curatorem veniat. Pacta enim strictissimae sunt interpretationis, neque subintelligenda, quae in pacto acta gestaue non sunt. Quare arbitror, si proximi agnati ipsius dementis contradicant pacto successorio, non tantum eos esse audiendos, verum nec curatori ius in administrationem hereditatis dementi delatae, quippe non consentientibus agnatis curator datus erat, concedi poterit, nisi cautione praefita de restituenda hereditate hac et reddendis rationibus consentiant ii, ad quos iure dementis aliquando mortui ventura est hereditas.

Leipzig, Diss., 1776 A-G

f
TA-701

aus 34 Stk. bisher verku.

VD
18

1776,9.

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
TRANSACTIO MAGISTRATVS
CVM CVRATORE MENTE CAPTI
DE HEREDITATE ILLIVS VALEAT
IN DETRIMENTVM COGNATORVM
NON CONSENTIENTIVM

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBYRGENS.

SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XIII. IAN. ANNO MDCCCLXXVI.

DEFENDET

IOANNES DAVIDES BRAEVNLIICH

VYDA-VARISC.

LIPSI AE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.